

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luďka Pilného a přísedících Bělušky Salvetové a Jiřího Schoupala

žalobce:

██████████ J ██████████ K ██████████ nar. ██████████
bytem ██████████

proti

žalovanému:

ČR – Městský soud v Praze, IČO 00215660
sídlem Spálená 2, Praha 2

o zaplacení odstupného ve výši 115 517,66 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. **Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci odstupné ve výši 115 517,66 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 115 517,66 Kč ode dne 9.2.2021 do zaplacení, se zamítá.**
- II. **Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 1 500,- Kč, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.**
- III. **Žalobce je povinen zaplatit ČR – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 doplatek soudního poplatku za žalobu ve výši 1 331,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 1.6.2021 domáhal primárně zaplacení odstupného ve výši 88 881,- Kč, a to v souvislosti s výpovědí z pracovního poměru u žalovaného. Pracovní poměr žalobce u žalovaného byl založen jmenováním dne 29.1.2019 a skončil dne 31.1.2021 v důsledku uplynutí výpovědní doby na základě výpovědi ze strany žalovaného ze dne 25.11.2020. Výpověď byla odůvodněna organizační změnou ve smyslu § 52 písm. c) zákoníku práce, když byl žalobci ukončen pracovní poměr pro nadbytečnost poté, co byla žalobci ze strany žalovaného nabídnuta kvalifikačně zcela neadekvátní pracovní pozice vyššího soudního úředníka. Žalovaný naposledy dne 8.2.2021 poukázal žalobci plat, aniž by však

zároveň poskytl žalobci odstupné v zákonem stanovené výši pro případy rozvázání pracovního poměru z organizačních důvodů ve smyslu § 52 písm. a) až c) zákoníku práce. Žalobce žalovaného e-mailem ze dne 25.4.2021 vyzval k zaplacení odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru z organizačních důvodů podle § 67 odst. 1 písm. b) zákoníku práce ve výši nejméně dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku, protože byl toho názoru, že jeho pracovní poměr trval necelé dva roky. Žalovaný reagoval dopisem ze dne 29.4.2021, ve kterém nárok žalobce neuznal s tím, že žalobci v daném případě nepříslušelo odstupné, protože u žalobce nastala fikce výpovědního důvodu podle § 52 písm. c) zákoníku práce dle ust. § 73a zákoníku práce. Následně probíhala komunikace stran ve věci oprávněnosti nároku žalobce. Žalobce je přesvědčen, že výklad právní úpravy zákoníku práce je chybný, když má za to, že na případ žalobce není možné aplikovat ustanovení § 73a odst. 2 zákoníku práce, neboť asistent soudce není vedoucím zaměstnancem, a současně je v rozporu se zásadou rovného zacházení se zaměstnanci. Evidentním cílem právního jednání žalovaného bylo účelově uvolnit místo asistenta soudce odvoláním stávajícího zaměstnance, které následně zůstalo bezprostředně po účinnosti odvolání žalobce volné. Místo přesunutí žalobce k jinému soudci byla žalobci nabídnuta zcela kvalifikačně neodpovídající, a tudíž zjevně nepřijatelná pozice vyššího soudního úředníka. Soudci [redacted] F [redacted] byl po odvolání žalobce jmenován nový asistent [redacted] K [redacted] jejíž původní pracovní pozice asistentky soudce zanikla na konci roku 2020 z důvodu zániku funkce soudkyně, k níž byla původně přidělena. Fakticky tak v mezidobí do konce roku 2020 došlo k zániku jednoho místa asistenta soudce, které šlo jako důsledek organizační změny na vrub žalobce. Je naprosto běžné, že v průběhu výkonu funkce asistenta soudce docházelo ke změnám v soudcích, k nimž byl předmětný asistent jmenován. Výši požadovaného plnění žalobce odvodil z trojnásobku čistého průměrného měsíčního výdělku v rozsahu podle částky, která mu byla uhrazena jako náhrada platu.

2. Žalovaný navrhl žalobu v plném rozsahu zamítnout. Potvrdil, že pracovněprávní vztah žalobce byl založen jmenováním na základě Dekretu o jmenování ze dne 29.1.2019, a to ve spojení s Dohodou o podmínkách pracovního poměru založeného jmenování, s účinností ode dne 1.2.2019. Žalobce byl jmenován do funkce asistenta soudce [redacted] A [redacted] S [redacted] a [redacted] M [redacted] L [redacted]. Pracovněprávní vztah byl uzavřen nejprve na dobu určitou a následně byl Dohodou o změně podmínek pracovního poměru založeného jmenováním ze dne 9.12.2019 změněn na dobu neurčitou. Pracovněprávní vztah žalobce k žalovanému doznal v jeho průběhu několik změn. Žalobce byl postupně odvoláván z funkce asistenta konkrétních soudců Městského soudu v Praze a následně byl jmenováván do funkce asistenta jiných konkrétních soudců. Naposledy byl jmenován s účinností ode dne 1.5.2020 do funkce asistenta soudce [redacted] F [redacted]. Dekretem o odvolání ze dne 25.11.2020 byl s účinností ke dni 30.11.2020 na návrh [redacted] F [redacted] z funkce asistenta soudce odvolán. Následně byla přípisem ředitele správy Městského soudu v Praze ze dne 25.11.2020 žalobci nabídnuta nová pracovní pozice odpovídající kvalifikaci žalobce, jeho dosaženému vzdělání a zdravotnímu stavu, a sice pracovní pozice vyššího soudního úředníka na úseku správního soudnictví žalovaného. Nabízenou pozici žalobce odmítl, protože žalovaný se žalobcem rozvázal pracovní poměr výpovědí ze dne 25.11.2020 dle § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, aplikovaného ve spojení s § 73a odst. 2 věta druhá zákoníku práce. Pracovněprávní vztah žalobce k žalovanému skončil dne 31.1.2021 uplynutím výpovědní doby. Dne 25.4.2021 byla žalovanému doručena výzva žalobce ve věci bezodkladného uhrazení dlužného odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru výpovědí zaměstnavatele postupem podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Žalovaný dopisem ze dne 29.4.2021 žalobci sdělil, že výzvu považuje v celém rozsahu za bezpředmětnou a nedůvodnou. V posuzovaném případě nastala dle žalovaného fikce výpovědního důvodu podle § 52 písm. c) zákoníku práce formulovaná v § 73a odst. 2 zákoníku práce, a to s absencí práva žalobce na výplatu odstupného, neboť ze strany žalovaného nedošlo k jakékoliv organizační změně, jež by vedla ke zrušení pozice asistenta soudce na úseku správního soudnictví, stejně tak nedošlo k zániku funkce soudce [redacted] F [redacted]. Žalovaný rovněž odmítl nařčení žalobce

o tvrzeném porušování § 16 odst. 1 zákoníku práce. Komparaci je třeba dle žalovaného provádět vždy na shodných pozicích. Je-li individuální pracovněprávní vztah asistenta soudce ze zákona založen jmenováním a pracovní poměr vyššího soudního úředníka nikoliv, nelze dle žalovaného spatřovat v rozdílnosti skončení těchto dvou pracovních poměrů diskriminaci. Žalovaný současně učinil nesporným, že od ledna 2021 byl soudci [redacted] F [redacted] jmenován nový asistent soudce, [redacted] M [redacted] K [redacted]. Tato skutečnost však dle žalovaného nemění nic na tom, že v době odvolání žalobce nemohl žalovaný žalobce jmenovat k jinému soudci Městského soudu v Praze, neboť o osobu žalobce, jako asistenta soudce, žádný ze soudců Městského soudu v Praze neprojevil zájem.

3. Soud má za prokázané ze jmenovacího dekretu ze dne 29.1.2019, že žalobce byl na základě tohoto dekretu jmenován s účinností od 1.2.2019 do 31.1.2020 do funkce asistenta soudců Městského soudu v Praze [redacted] A [redacted] S [redacted] a [redacted] M [redacted] L [redacted]. Přípis [redacted] P [redacted] ze dne 25.11.2020 potvrzuje, že žalobce byl odvolán z funkce asistenta soudce [redacted] J [redacted] F [redacted] ke dni 30.11.2020. Přípis [redacted] M [redacted] M [redacted] ze dne 25.11.2020 adresovaný žalobci ve věci „Rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele“ dokládá, že žalovaný rozvázal se žalobcem pracovní poměr dle ust. § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a to v návaznosti na odvolání žalobce ke dni 30.11.2020 z funkce asistenta soudce a následné odmítnutí pracovní pozice vyššího soudního úředníka. Z přípisu žalobce ze dne 25.4.2021 adresovaného [redacted] J [redacted] J [redacted] ve věci „Výzva k zaplacení odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru z organizačních důvodů podle § 67 odst. 1 písm. b) zákoníku práce“ soud zjistil, že žalobce vyzval žalovaného k zaplacení dlužného odstupného ve výši nejméně dvojnásobku průměrného výdělku žalobce, a to z důvodu ukončení pracovního poměru žalobce podle § 52 písm. c) zákoníku práce. E-mailová korespondence vedená mezi [redacted] L [redacted] B [redacted] a žalobcem ze dne 6.5.2021 včetně předcházející komunikace dokládá, že žalobce komunikoval se zaměstnancem žalovaného ve věci odstupného a zaslání kolektivní smlouvy pro roky 2020 a 2021. Z přípisu [redacted] L [redacted] B [redacted] ze dne 29.4.2021 adresovaného žalobci ve věci „Odpověď na výzvu k zaplacení odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru z organizačních důvodů podle § 67 odst. 1 písm. b) zákoníku práce“ bylo soudem zjištěno, že [redacted] B [redacted] vedoucí personálního odboru žalovaného, reagoval na přípis žalobce ze dne 25.4.2021, přičemž výzvu žalobce označil za bezpředmětnou a nedůvodnou. Přípis žalobce ze dne 6.5.2021 adresovaný [redacted] L [redacted] B [redacted] ve věci „Výzva k zaplacení odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru z organizačních důvodů“ potvrzuje, že žalobce reagoval na přípis [redacted] B [redacted] ze dne 29.4.2021 s tím, že zopakoval výzvu k zaplacení odstupného. Přípis [redacted] L [redacted] B [redacted] ze dne 13.5.2021 adresovaný žalobci ve věci „Odpověď na opětovnou výzvu k zaplacení odstupného z důvodu ukončení pracovního poměru z organizačních důvodů“ prokazuje, že [redacted] B [redacted] v reakci na přípis žalobce ze dne 6.5.2021 zopakoval, že žalobcem uplatněný nárok považuje žalovaný za nedůvodný a neuznává jej. Přípis žalobce ze dne 19.5.2021 adresovaný [redacted] L [redacted] B [redacted] ve věci „Předžalobní upomínka o zaplacení částky 88 881 Kč“ dokládá, že žalobce vyzval žalovaného k zaplacení odstupného ve výši trojnásobku průměrného výdělku žalobce. Jmenovací dekret ze dne 25.10.2019 potvrzuje, že žalobce byl na základě tohoto dekretu jmenován s účinností od 1.11.2019 do 31.1.2020 do funkce asistenta soudce Městského soudu v Praze [redacted] V [redacted] J [redacted]. Odvolání ze dne 25.10.2019 prokazuje, že žalobce byl odvolán z funkce asistenta soudce [redacted] M [redacted] I [redacted] ke dni 31.10.2019. Z výpisu z účtu žalobce vedeného u ČSOB za období 1.2.2021 – 28.2.2021 soud zjistil, že dle tohoto výpisu žalovaný uhradil žalobci dne 8.2.2021 částku 29 627,- Kč. Z přípisu [redacted] L [redacted] B [redacted] ze dne 25.5.2021 adresovaného žalobci ve věci „Odpověď na předžalobní upomínku na zaplacení částky 88 881 Kč s příslušenstvím“ soud zjistil, že [redacted] B [redacted] v reakci na přípis žalobce ze dne 19.5.2021 zopakoval, že žalovaný nárok žalobce považuje v celém rozsahu za nedůvodný a neuznává jej. Z přípisu [redacted] J [redacted] F [redacted] ze dne 19.11.2020 adresovaného [redacted] J [redacted] P [redacted] soud zjistil, že [redacted] F [redacted] navrhl, aby [redacted] P [redacted] odvolala žalobce

z funkce asistenta soudce ke dni 30.11.2020. Změna č. 23 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro rok 2020 ze dne 25.11.2020 potvrzuje, že dle této změny byl na úseku správního soudnictví odvolán od soudce [redacted] [redacted] [redacted] asistent soudce – žalobce. E-mail žalobce ze dne 7.5.2021 adresovaný [redacted] [redacted] [redacted] včetně předcházející komunikace dokládá, že zaměstnanci žalovaného komunikovali se žalobcem ve věci odstupného a kolektivní smlouvy pro roky 2020 a 2021. Odvolání ze dne 27.8.2019 potvrzuje, že žalobce byl odvolán z funkce asistenta soudce [redacted] [redacted] [redacted] ke dni 31.8.2019. Přípis [redacted] [redacted] [redacted] ze dne 25.11.2020 adresovaný žalobci ve věci „Oznámení jiných překážek v práci na straně zaměstnavatele“ dokládá, že žalovaný přípisem oznámil žalobci jiné překážky v práci na straně zaměstnavatele od 1.12.2020 do 15.12.2020, 4.1.2021, 6.1.2021 a od 8.1.2021 do 31.1.2021. Z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti ve vztahu k žalobci s datem vydání posudku 29.1.2019 soud zjistil, že žalobce byl shledán zdravotně způsobilým k výkonu asistenta soudce. Z přípisu [redacted] [redacted] [redacted] ze dne 25.11.2020 adresovaného žalobci ve věci „Rozhodnutí zaměstnavatele o určení doby čerpání dovolené“ bylo soudem zjištěno, že přípisem žalovaný žalobci určil dobu čerpání dovolené od 16.12.2020 do 31.12.2020, 5.1.2021 a 7.1.2021. Dle dokumentu označeného jako „Popis pracovních činností asistenta soudce“ ze dne 1.2.2019 je zaměstnanec povinen vykonávat zejména provádění rozhodovací, náročné expertní a analytické činnosti a jiných úkonů soudu na všech úsecích výkonu soudnictví v typově různých věcech z pověření soudce Městského soudu v Praze, v rozsahu vymezeném zvláštním zákonem a rozvrhem práce. Změna č. 19 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro r. 2019 ze dne 27.8.2019 potvrzuje, že dle této změny zůstává na úseku správního soudnictví v soudním oddělení [redacted] asistent soudce - žalobce přidělený soudci [redacted] [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] [redacted] nadále přidělený pouze soudci [redacted] [redacted] [redacted]. Změna č. 8 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro r. 2020 ze dne 27.5.2020 dokládá, že dle této změny se na úseku správního soudnictví vyrazuje ze soudního oddělení [redacted] asistent soudce – žalobce přidělený soudkyni [redacted] [redacted] [redacted] a zařazuje se do soudního oddělení [redacted] [redacted] [redacted] soudci [redacted] [redacted] [redacted]. Jmenovací dekret ze dne 28.4.2020 potvrzuje, že žalobce byl na základě tohoto dekretu jmenován s účinností od 1.5.2020 do funkce asistenta soudce Městského soudu v Praze [redacted] [redacted] [redacted]. Změna č. 4 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro r. 2019 ze dne 25.1.2019 dokládá, že dle této změny byl na úseku správního soudnictví do soudního oddělení [redacted] zařazen asistent soudce – žalobce přidělený soudci [redacted] [redacted] [redacted] a soudci [redacted] [redacted] [redacted]. Dohoda o změně podmínek pracovního poměru založeného jmenováním ze dne 9.12.2019 uzavřená mezi žalovaným a žalobcem prokazuje, že pracovní poměr žalobce u žalovaného byl s účinností od 1.2.2020 změněn na pracovní poměr na dobu neurčitou. Odvolání ze dne 28.4.2020 potvrzuje, že žalobce byl odvolán z funkce asistenta soudce Městského soudu v Praze [redacted] [redacted] [redacted] ke dni 30.4.2020. Přípis [redacted] [redacted] [redacted] ze dne 25.11.2020 adresovaný žalobci ve věci „Návrhu změny pracovního zařazení“ potvrzuje, že žalovaný v návaznosti na odvolání žalobce z funkce asistenta soudce [redacted] [redacted] [redacted] ke dni 30.11.2020 a změnu č. 23 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro rok 2020 ze dne 25.11.2020 navrhl žalobci změnu dalšího pracovního zařazení žalobce u žalovaného na pracovní pozici vyšší soudní úředník správního úseku, přičemž žalobce v přípisu potvrdil, že o nabízenou pracovní pozici vyššího soudního úředníka nemá zájem. Dle dokumentu označeného jako „Popis pracovních činností vyššího soudního úředníka“ ze dne 3.8.2020 je zaměstnanec povinen vykonávat zejména provádění samostatné rozhodovací činnosti na všech úsecích výkonu soudnictví v odborně nejnáročnějších věcech vyžadující různorodý individuální přístup, který není standardně typově určen, a s ohledem na rozsah a na náročnost právního posouzení všestranně odborné analytické schopnosti při aplikaci práva v rozsahu vymezeném zákonem a rozvrhem práce. Změna č. 24 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro r. 2019 ze dne 24.10.2019 dokládá, že dle této změny na úseku správního soudnictví byl žalobce přidělený do 31.10.2019 soudci [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] vyřazen ze soudního oddělení [redacted] a zařazen do soudního oddělení [redacted]

██████████ z důvodu jeho přidělení soudkyní ████████ V ████████ J ████████ Z dohody o podmínkách pracovního poměru založeného jmenováním uzavřené dne 29.1.2019 mezi žalovaným a žalobcem bylo soudem zjištěno, že v této dohodě se účastníci dohodli, že pracovní poměr založený jmenováním vzniká dnem 1.2.2019 a sjednává se na dobu určitou do 31.1.2020. Z výplatní pásky žalobce za měsíc říjen 2020 soud zjistil, že žalobce odpracoval v měsíci říjnu 2020 celkem 176 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 38 190,- Kč. Z výplatní pásky žalobce za měsíc listopad 2020 soud zjistil, že žalobce odpracoval v měsíci listopadu celkem 168 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 38 190,- Kč. Z výplatní pásky žalobce za měsíc prosinec 2020 soud zjistil, že žalobce odpracoval v měsíci prosinci celkem 16 hodin, dovolenou čerpal v rozsahu 80 hodin a neodpracoval 88 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 42 273,- Kč. Z výplatní pásky žalobce za měsíc leden 2021 soud zjistil, že žalobce odpracoval v měsíci lednu celkem 6,5 hodin, dovolenou čerpal v rozsahu 16 hodin a neodpracoval 144 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 36 919,- Kč.

4. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový děj. Žalobce byl na základě dekretu ze dne 29.1.2019 jmenován s účinností od 1.2.2019 do 31.1.2020 do funkce asistenta soudců Městského soudu v Praze ████████ A ████████ S ████████ a ████████ M ████████ I ████████. Dohodou o podmínkách pracovního poměru založeného jmenováním uzavřenou dne 29.1.2019 mezi žalovaným a žalobcem se účastníci dohodli, že pracovní poměr založený jmenováním vzniká dnem 1.2.2019 a sjednává se na dobu určitou do 31.1.2020. Dohodou o změně podmínek pracovního poměru založeného jmenováním ze dne 9.12.2019 uzavřenou mezi žalovaným a žalobcem byl pracovní poměr žalobce u žalovaného s účinností od 1.2.2020 změněn na pracovní poměr na dobu neurčitou. V době od 27.8.2019 do 28.4.2020 byl žalobce postupně odvoláván z funkce asistenta soudce konkrétních soudců Městského soudu v Praze a jmenován do funkce asistenta soudce jiných soudců Městského soudu v Praze, přičemž naposledy byl dekretem ze dne 28.4.2020 jmenován s účinností od 1.5.2020 do funkce asistenta soudce Městského soudu v Praze ████████ J ████████ F ████████ ████████ J ████████ F ████████, přípisem ze dne 19.11.2020 navrhl, aby ████████ P ████████ odvolala žalobce z funkce asistenta soudce ke dni 30.11.2020. Přípisem ████████ P ████████ ze dne 25.11.2020 byl žalobce odvolán z funkce asistenta soudce ████████ J ████████ F ████████ ke dni 30.11.2020. Dle změny č. 23 rozvrhu práce Městského soudu v Praze pro rok 2020 ze dne 25.11.2020 byl na úseku správního soudnictví odvolán od soudce ████████ J ████████ F ████████ asistent soudce – žalobce. ████████ M ████████ M ████████ přípisem ze dne 25.11.2020 adresovaným žalobci ve věci „Návrhu změny pracovního zařazení“ v návaznosti na odvolání žalobce z funkce asistenta soudce ████████ J ████████ F ████████ ke dni 30.11.2020 a změnu č. 23 rozvrhu práce Městského soudu v Praze proto rok 2020 ze dne 25.11.2020 navrhl žalobci změnu dalšího pracovního zařazení žalobce u žalovaného na pracovní pozici vyšší soudní úředník správního úseku, přičemž žalobce v přípisu potvrdil, že o nabízenou pracovní pozici vyššího soudního úředníka nemá zájem. ████████ M ████████ M ████████ přípisem ze dne 25.11.2020 adresovaným žalobci ve věci „Rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele“ rozvázal se žalobcem pracovní poměr dle ust. § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a to v návaznosti na odvolání žalobce ke dni 30.11.2020 z funkce asistenta soudce a následné odmítnutí pracovní pozice vyššího soudního úředníka. Přípisem ze dne 25.4.2021 žalobce vyzval žalovaného k zaplacení dlužného odstupného ve výši nejméně dvojnásobku průměrného výdělků žalobce, a to z důvodu ukončení pracovního poměru žalobce podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Následně probíhala mezi žalobcem a zaměstnanci žalovaného komunikace ve věci oprávněnosti nároku žalobce. Žalobce odpracoval v měsíci říjnu 2020 celkem 176 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 38 190,- Kč. V měsíci listopadu 2020 odpracoval žalobce celkem 168 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 38 190,- Kč. V měsíci prosinci 2020 odpracoval žalobce celkem 16 hodin, dovolenou čerpal v rozsahu 80 hodin a neodpracoval 88 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 42 273,- Kč. V měsíci lednu 2021 odpracoval žalobce celkem 6,5 hodin, dovolenou čerpal v rozsahu 16 hodin a neodpracoval 144 hodin, přičemž jeho hrubá mzda činila 36 919,- Kč.

5. Podle ust. § 36a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších (dále jen zákon o soudech a soudcích) předpisů může být soudci vrchního, krajského nebo okresního soudu jmenován asistent soudce. Pracovní poměr asistenta soudce vzniká jmenováním a řídí se zákoníkem práce, pokud tento zákon nestanoví jinak. Dle odst. 2 předmětného ustanovení jmenuje asistenta soudce předseda příslušného soudu na návrh soudce, o jehož asistenta se jedná; asistenta odvolává předseda soudu i bez návrhu. Funkce asistenta soudce se považuje za zrušenou, zanikne-li funkce příslušného soudce. V souladu s odst. 4 § 36a zákona o soudech a soudcích vykonává asistent soudce jednotlivé úkony soudního řízení z pověření soudce, pokud tak stanoví zvláštní zákon nebo rozvrh práce. Podle odst. 5 předmětného ustanovení je asistent soudce oprávněn podílet se na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem pro vyšší soudní úředníky; na jeho postavení se přiměřeně použijí ustanovení upravující postavení vyšších soudních úředníků.
6. Zaměstnavatel může dát zaměstnanci dle ust. § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákoník práce) stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách.
7. Ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zákoníku práce zaměstnanci, u něhož dochází k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou zaměstnavatelem z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až c) nebo dohodou z týchž důvodů, přísluší od zaměstnavatele při skončení pracovního poměru odstupné ve výši nejméně a) jednonásobku jeho průměrného výdělku, jestliže jeho pracovní poměr u zaměstnavatele trval méně než 1 rok, b) dvojnásobku jeho průměrného výdělku, jestliže jeho pracovní poměr u zaměstnavatele trval alespoň 1 rok a méně než 2 roky, c) trojnásobku jeho průměrného výdělku, jestliže jeho pracovní poměr u zaměstnavatele trval alespoň 2 roky, d) součtu trojnásobku jeho průměrného výdělku a částek uvedených v písmenech a) až c), jestliže dochází k rozvázání pracovního poměru v době, kdy se na zaměstnance vztahuje v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4. Za dobu trvání pracovního poměru se považuje i doba trvání předchozího pracovního poměru u téhož zaměstnavatele, pokud doba od jeho skončení do vzniku následujícího pracovního poměru nepřesáhla dobu 6 měsíců. Dle ust. § 67 odst. 3 zákoníku práce se pro účely odstupného průměrným výdělkem rozumí průměrný měsíční výdělek. V souladu s odst. 4 předmětného ustanovení je odstupné zaměstnavatel povinen zaměstnanci vyplatit po skončení pracovního poměru v nejbližším výplatním termínu určeném u zaměstnavatele pro výplatu mzdy nebo platu, pokud se písemně nedohodne se zaměstnancem na výplatě odstupného v den skončení pracovního poměru nebo na pozdějším termínu výplaty.
8. Podle ust. § 73a odst. 1 zákoníku práce odvolání nebo vzdání se pracovního místa vedoucího zaměstnance musí být provedeno písemně. Výkon práce na pracovním místě vedoucího zaměstnance končí dnem následujícím po doručení odvolání nebo vzdání se tohoto místa, nebyli-li v odvolání nebo vzdání se pracovního místa uveden den pozdější. Dle odst. 2 odvoláním nebo vzdáním se pracovního místa vedoucího zaměstnance pracovní poměr nekončí; zaměstnavatel je povinen tomuto zaměstnanci navrhnout změnu jeho dalšího pracovního zařazení u zaměstnavatele na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže zaměstnavatel nemá pro zaměstnance takovou práci, nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně platí, že je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c); odstupné poskytované zaměstnanci při organizačních změnách náleží jen v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání z místa vedoucího zaměstnance v souvislosti se zrušením tohoto místa v důsledku organizační změny.
9. Na základě zjištěného skutkového stavu a s přihlédnutím ke shora uvedené právní úpravě nalézací soud primárně posuzoval, zda žalobci vznikl vůči žalovanému nárok na odstupné ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zákoníku práce. Mezi stranami bylo v této souvislosti nesporné, že žalobce byl přípisem [REDAKCE] P [REDAKCE] ze dne 25.11.2020 odvolán z funkce asistenta soudce

██████████ J. ██████████ F. ██████████ a to ke dni 30.11.2020. V důsledku uvedeného tudíž došlo k naplnění ust. § 36a odst. 2 zákona o soudech a soudcích, když došlo k odvolání žalobce, a to k návrhu příslušného soudce, u něhož byl žalobce asistentem. Vzhledem k tomu, že zákon o soudech a soudcích další průběh pracovního poměru asistenta soudce s výjimkou možného opětovného jmenování na návrh soudce neupravuje, je nezbytné postupovat dále ve smyslu ust. § 36a odst. 1 zákona o soudech a soudcích dle zákoníku práce. Za situace, kdy je asistent soudce odvolán, aniž by byl následně opětovně jmenován jinému soudci z důvodu absence návrhu konkrétního soudce, je nutné dle přesvědčení soudu I. stupně postupovat dle ust. § 73a odst. 2 zákoníku práce. Pro přiměřenou aplikaci příslušného ustanovení svědčí skutečnost, že zákoník práce obdobně jako zákon o soudech a soudcích právní úpravu dalšího průběhu pracovního poměru asistenta soudce neobsahuje, nýbrž upravuje výlučně odvolání nebo vzdání se pracovního místa u vedoucích zaměstnanců. Ustanovení § 73a zákoníku práce se vztahuje dle svého obsahu pouze na vedoucí zaměstnance, neboť zákoník práce počítá s tím, že pracovní poměr může být založen jmenováním pouze u vedoucích zaměstnanců. Jedná se buď o jmenování v případech, kdy to stanoví zvláštní právní předpis, nebo v případech, které jsou taxativně uvedeny v § 33 odst. 3 písm. a) až g) zákoníku práce. Pokud je však pracovní poměr asistenta soudce založen shodně jako u vedoucích zaměstnanců jmenováním, je dle názoru nalézacího soudu nezbytné na jeho odvolání aplikovat ust. § 73a odst. 2 zákoníku práce, a to přesto, že asistent soudce vedoucím zaměstnancem není. Jestliže tedy žalovaný postupoval vůči žalobci po odvolání v souladu s ust. § 73a odst. 2 zákoníku práce a navrhl mu změnu jeho dalšího pracovního zařazení u žalovaného, postupoval dle názoru soudu I. stupně v souladu se zákoníkem práce, konkrétně s ust. § 73a odst. 2. Námitku žalobce, že mu žalovaný po odvolání a při absenci nového návrhu na jmenování k jinému soudci nenabídl práci odpovídající jeho odbornosti a praxi, neshledal zdejší soud oprávněnou. Pro přijetí do žalovaným nabízené pozice vyššího soudního úředníka je sice zapotřebí nižší stupeň vzdělání, když není vyžadováno výlučně vzdělání vysokoškolské, nicméně co do předmětu, rozsahu činnosti a nezbytné odbornosti jsou pozice vyššího soudního úředníka a asistenta soudce srovnatelné. Ostatně sám zákon o soudech a soudcích v ust. § 36a odst. 4 poukazuje u asistentů soudců na přiměřeně použití ustanovení upravujících postavení vyšších soudních úředníků s tím, že asistent soudce je oprávněn podílet se na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem pro vyšší soudní úředníky. Současně je v tomto směru nezbytné přihlídnout k tomu, že platové ohodnocení obou pozic je v zásadě rovnocenné a že výkon obou pozic je významným prvkem odborné přípravy pro případný budoucí výkon funkce soudce. V této souvislosti považuje zdejší soud za nutné uvést, že v systému obecné justice neexistuje jiná vhodnější pozice, která by byla kvalifikačně srovnatelná s pozicí asistenta soudce. S přihlídnutím k tomu, že žalobce o nabízenou pozici vyššího soudního úředníka neprojevil zájem, byl tímto dán ve smyslu ust. § 73a odst. 2 zákoníku práce výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Tento výpovědní důvod by byl ostatně dán i v situaci, kdy by žalovaný adekvátní pozici nedisponoval. Takový závěr by bylo nepřímou možností učinit na základě stanoviska žalobce, pro kterého by byla zřejmě přijatelná pouze pozice asistenta soudce u jiného soudce, která však nebyla pro absenci návrhu jiného soudce dostupná. V důsledku nepřijetí žalovaným nabízené pozice byl žalovaný oprávněn rozvázat se žalobcem pracovní poměr dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce. Žalobce sám platnost předmětného jednání nezpochybil. V dané situaci však žalobci nárok na odstupné ve smyslu ust. § 67 odst. 1 zákoníku práce nevznikl, neboť k rozvázání pracovního poměru žalobce sice došlo po jeho odvolání, nikoliv však v souvislosti se zrušením místa v důsledku organizační změny. V řízení nebylo prokázáno, že by v souvislosti s odvoláním došlo k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivnosti práce nebo o jiných organizačních změnách, když samotné odvolání žalobce z pozice asistenta soudce ██████████ J. ██████████ F. ██████████ za příslušnou organizační změnu považovat nelze.

10. Přestože si je nalézací soud vědom, že při posouzení oprávněnosti nároku žalobce je nezbytné aplikovat na zjištěný skutkový stav především zákoník práce, jak je uvedeno shora v odst. 9, má současně za to, že podpůrně je možné vycházet i ze žalobcem zmíněné právní úpravy asistentů soudců Ústavního soudu České republiky, dle které náleží odstupné podle počtu započatých let výkonu funkce asistenta, nejvýše však ve výši trojnásobku průměrného měsíčního výdělku, pouze asistentu soudce, jehož pracovní poměr zanikl zánikem funkce soudce, jehož asistentem byl jmenován (srov. ust. § 9 odst. 4 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů). V ostatních případech, tzn. při ztrátě bezúhonnosti, při odvolání a při uplynutí doby, na kterou byl asistent jmenován, byl-li jmenován na dobu určitou, odstupné asistentu soudce nenáleží.
11. S ohledem na shora učiněné závěry soud žalobu výrokem I. v plném rozsahu zamítl, aniž by se zabýval výší uplatněného nároku.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve výroku II. tohoto rozsudku podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 151 odst. 3 o.s.ř., neboť žalovaný měl ve věci plný úspěch, a proto mu náleží náhrada v paušální výši 1 500,- Kč za vyjádření ve věci, přípravy na jednání a účasti na jednáních konaných ve dnech 13.12.2021 a 11.2.2022.
13. Vzhledem k tomu, že žalobce navrhl podáním ze dne 16.12.2021 změnu žaloby s tím, že se nově domáhal zaplacení částky 115 517,66 Kč s příslušenstvím, avšak společně s tímto návrhem nedopltil soudní poplatek reflektující novou výši žalobou uplatněného nároku, soud výrokem III. uložil povinnost k doplacení soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 11. února 2022

JUDr. Luděk Pilný, v.r.
předseda senátu

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedou senátu JUDr. Luděkem Pilným v právní věci

žalobce: ██████████ V ██████████ K ██████████ nar. ██████████
bytem ██████████

proti
žalovanému: **ČR – Městský soud v Praze**, IČO 00215660
sídlem Spálená 2, Praha 2

o zaplacení odstupného ve výši 115 517,66 Kč s příslušenstvím

takto:

Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11.2.2022, č.j. 43 C 72/2021 - 157, se v záhlaví opravuje tak, že jméno žalobce správně zní: „██████████ V ██████████ K ██████████“.

Odůvodnění:

V rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11.2.2022, č.j. 43 C 72/2021 - 157, došlo v záhlaví k písařské chybě, neboť v něm bylo uvedeno chybné (křestní) jméno žalobce, a to „J██████████“, namísto správného „V██████████“.

Soud proto záhlaví rozsudku opravil podle ust. §164 o.s.ř. ve formě usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11.2.2022, č.j. 43 C 72/2021 - 157, lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 24. března 2022

JUDr. Luděk Pilný, v.r.
předseda senátu